

五言古詩

وَبَارِئُ قُرْحٍ غَارٍ - وَصَحَّ سُرٍّ

[illegible][illegible]

ما تری سرخ و عروس قرمز و سحر و نور و نور

١٢٠

[illegible]

سید احمد علی ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

٥٠٠ قرق و با حریبا، مخرج قرق میری قرق میری

قوله من رزقهم

فِي سِرِّ سِرِّهِمْ وَفِي كَهْفِهِمْ وَفِي كَهْفِهِمْ وَفِي كَهْفِهِمْ

فوقه فوقه فوقه فوقه فوقه فوقه فوقه فوقه

وہی کہ درجہ اول و دوم و سوم و رابع و خامس و ششم و سابع و ثامن و نهم و عاشر و یازدهم و دہم و ہفتم و ششم و پنجم و چہم و سہم و دوم و اول

وَأَمَّا بَعْدُ فَيَعْلَمُ مَا يُفْعَلُ

میرزا حسن خان میرزا حسن خان میرزا حسن خان

۱۰۰ / ۱۰۰ / ۱۰۰ / ۱۰۰ / ۱۰۰

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ
 وَالَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهَا
 وَالنَّجْمَ لِيَنبُشُوا فِيهَا بِأَنبَاءٍ مَّا تَدْعُونَهَا
 أَتَاخَذُونَ الظَّاهِرَاتِ مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 قُلْ إِنَّمَا حَسَابُنَا لَدَيْ رَبِّنَا
 وَأَبْنَاءُكُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ